

Odpowiedź na interpelację nr 28972

w sprawie kompleksowego uregulowania pracy zdalnej w Kodeksie pracy

Odpowiadający: minister rodziny i polityki społecznej Marlena Małağ

Warszawa, 22-12-2021

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na interpelację nr 28972 Pana Posła na Sejm RP Waldy Dzikowskiego z dnia 7 grudnia br. uprzejmie przedstawiam poniższe stanowisko.

W związku z upowszechnieniem się podczas epidemii wykonywania pracy w formie pracy zdalnej oraz zgłaszanymi postulatami dotyczącymi możliwości jej kontynuowania także po odwołaniu stanu epidemii, Ministerstwo przygotowało *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (UD318)*, mający na celu m.in. wprowadzenie na stałe pracy zdalnej do przepisów prawa pracy.

Ponieważ praca zdalna w Kodeksie pracy ma być wykonywana w warunkach typowych, nie zaś w nadzwyczajnych (jak obecnie), konieczne było wypracowanie rozwiązań prawnych, które byłyby akceptowane przez stronę społeczną i w konsekwencji odpowiednio zabezpieczyłyby interesy obu stron stosunku pracy. Realizacji tego celu służył około półroczny dialog z partnerami społecznymi, najpierw na forum Zespołu problemowego ds. prawa pracy Rady Dialogu Społecznego, a następnie w ramach prac Zespołu negocjacyjnego w zakresie działu „praca” w ramach prac nad Umową Społeczną.

Wynik dyskusji przeprowadzonej na forum obydwu Zespołów miał zatem istotny wpływ na ostateczny kształt projektu ustawy, który stanowi kompromisową wersję rozwiązań prawnych z zakresu pracy zdalnej. Projekt zawiera zatem rozwiązania prawne, które powinny okazać się korzystne dla obu stron stosunku pracy, uwzględniając jednak ochronną funkcję prawa pracy, której celem jest zabezpieczenie interesów pracownika jako słabszej strony stosunku pracy.

Projekt był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, opiniowania przez partnerów społecznych i konsultacji publicznych. W dniu 8 grudnia 2021 r. został skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów.

Odnosząc się do kwestii zwolnienia z opodatkowania ekwiwalentu lub ryczałtu wypłacanego pracownikowi świadczącemu pracę zdalną, uprzejmie informuję, iż ww. projekt zawiera regulację (proponowany przepis art. 67^{2b}), zgodnie z którą zapewnienie przez pracodawcę materiałów i narzędzi pracy, w tym narzędzi technicznych, niezbędnych do wykonywania pracy zdalnej, pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem pracy zdalnej przez pracownika, wypłata ekwiwalentu pieniężnego lub ryczałtu, nie będzie stanowić przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie bowiem z opinią Ministerstwa Finansów uzyskaną w trakcie roboczych konsultacji projektu, aby kwestia skutków podatkowych nie budziła w przyszłości wątpliwości interpretacyjnych, celowe jest wyraźne uregulowanie tej kwestii wprost w Kodeksie pracy. Proponuje się, by projektowana ustawa w zakresie pracy zdalnej, weszła w życie po upływie 3 miesięcy od dnia odwołania na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obowiązującego stanu epidemii. Oznacza to, iż projektowane przepisy w zakresie pracy zdalnej wejdą w życie dopiero z chwilą wyczerpania obecnej możliwości polecenia przez pracodawców wykonywania przez pracowników pracy zdalnej na podstawie art. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, w związku z wprowadzeniem stanu epidemii.

W odniesieniu zaś do kwestii dotyczącej ewentualnej zmiany charakteru ulgi na Internet obowiązującej przez dwa lata na ulgę nieograniczoną czasowo uprzejmie informuję, iż pozostaje ona we właściwości Ministerstwa Finansów. W związku z powyższym, przekazuję informacje uzyskane z Ministerstwa Finansów, dla celów udzielenia odpowiedzi na przedmiotową Interpelację.

Na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 6a *ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych* odliczeniu podlegają wydatki z tytułu użytkowania sieci Internet, w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 760 zł. Jednocześnie limit 760 zł przysługuje odrębnie każdemu z małżonków. Odliczeń dokonuje podatnik, który je poniósł. Kwotę poniesionych wydatków (do wysokości limitu) odlicza się od dochodu w przypadku podatników, którzy opodatkowują swoje dochody według skali podatkowej, odpowiednio od przychodu w przypadku podatników, którzy stosują ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.

Wysokość wydatków ustala się na podstawie dokumentu stwierdzającego ich poniesienie zawierającego co najmniej dane dotyczące kupującego, sprzedającego, przedmiot transakcji oraz kwotę zapłaty. Stosowanie ulgi internetowej jest

ograniczone w czasie. Podatnik może z niej korzystać wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata nie stosował tego odliczenia.

W tym kontekście warto zatem przypomnieć, że regulacje dotyczące ulgi internetowej obowiązują w polskim systemie podatkowym od 1 stycznia 2005 r. Przedmiotowa ulga została wprowadzona w celu złagodzenia skutków wzrostu cen usług dostępu do Internetu, który miał miejsce w wyniku dostosowania przepisów prawa krajowego do wymogów prawa wspólnotowego w zakresie podwyższenia stawki podatku od towarów i usług (VAT) z 7% do 22%. Początkowo możliwość stosowania ulgi ograniczona była do użytkowania sieci Internet w lokalu (budyńku) będącym miejscem zamieszkania podatnika. Z czasem, w związku z postępowaniem technologicznym - objęła również korzystanie z coraz bardziej popularnego Internetu mobilnego, co znalazło wyraz w zmodyfikowanym z dniem 1 stycznia 2011 r. brzmieniem w art. 26 ust. 1 pkt 6a ww. ustawy.

Kolejna zmiana została wprowadzona z dniem 1 stycznia 2013 r. Dodano ust. 6h w art. 26 ww. ustawy, zgodnie z którym odliczenie z tytułu użytkowania sieci Internet przysługuje wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata podatnik nie korzystał z tego odliczenia.

Wprowadzenie tej regulacji było konsekwencją dynamicznych przeobrażeń, jakie na przestrzeni lat dokonały się w branży telekomunikacyjnej. Szybki rozwój technologii, rosnąca konkurencja, a przez to konieczność walki o klienta, zaowocowały istotnym spadkiem opłat z tytułu użytkowania Internetu. Obecnie na rynku działa wielu przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Każdy z operatorów oferuje od kilku do kilkunastu planów taryfowych na zróżnicowanych warunkach cenowych. Konsument może zawrzeć umowy lojalnościowe na czas określony (np. 24 miesiące) ze stałą stawką abonamentową (np. usługi postpaid). Można również skorzystać z usług przedpłaconych, gdzie konsument musi najpierw zapłacić za limit przydzielony na karcie, żeby móc korzystać z usług (usługi prepaid) - w ten sposób nabywca samodzielnie kontroluje zapotrzebowanie i wydatki na świadczone usługi. Różnorodność planów taryfowych na rynku usług telekomunikacyjnych (zarówno stacjonarnego jak i mobilnego Internetu) umożliwia klientom wybór oferty dopasowanej do ich indywidualnych potrzeb oraz możliwości finansowych, przez co korzystanie z sieci stało się tańsze i bardziej dostępne dla zainteresowanych.

Obecnie roczna opłata z tytułu użytkowania sieci Internet jest niejednokrotnie niższa od limitu odliczenia (niższa od 760 zł). Stąd też od 2013 r. podatnicy mogą korzystać z podatkowej ulgi internetowej nie dłużej niż przez 2 kolejne lata.

Mając powyższe na uwadze Ministerstwo Finansów przekazało informację, iż obecnie nie są prowadzone prace mające na celu zmianę podatkowej ulgi na Internet w postulowanym w Interpelacji kierunku.

Wyrażam nadzieję, że przedstawione powyżej informacje oraz wyjaśnienia zostaną uznane za wyczerpujące i satysfakcjonujące.

Z poważaniem
Marlena Małgą
Minister Rodziny i Polityki Społecznej